

Αστέριος Αγγελίδης

Ο Αστέριος Αγγελίδης (1944-2021), Στέργιος για όλους τους γνωστούς του, έζησε τα πρώτα τρία γυμνασιακά χρόνια του εξατάξιου τότε Γυμνασίου στη Σταυρούπολη Ξάνθης, τα επόμενα δύο στον Πολύγυρο Χαλκιδικής, ενώ στην τελευταία τάξη εγκαταστάθηκε μόνος του στη Θεσσαλονίκη, προκειμένου να προετοιμαστεί καλύτερα για τις εισαγωγικές εξετάσεις. Το 1962 πέρασε με υψηλή βαθμολογία στη Σχολή Μηχανολόγων-Ηλεκτρολόγων του ΕΜΠ. Ευαίσθητος εκ χαρακτήρος σε όσα διακυβεύονταν γύρω του και ταυτόχρονα ενθουσιώδης, συνεπαίρνεται από τη δίνη των κοινωνικοπολιτικών γεγονότων που τότε σαρώνουν τη χώρα, και ιδιαίτερα την πρωτεύουσα. Πρωτοστατεί μαζί με τον φίλο του Λάμπη Ντόλκα στο δραστήριο Μορφωτικό Γραφείο του Συλλόγου Σπουδαστών του ΕΜΠ (έκδοση περιοδικού, διοργάνωση εκδηλώσεων, τμήμα κινηματογράφου) και εντάσσεται στην Ε.ΔΗ.Ν., την οργάνωση νεολαίας της Ένωσης Κέντρου, αναλαμβάνοντας γρήγορα όλο και πιο υπεύθυνες θέσεις στο Σπουδαστικό Γραφείο της κατά τα ταραχώδη και πυκνού πολιτικού χρόνου έτη 1964-1966.

Με την επιβολή της δικτατορίας την 21η Απριλίου 1967, συμμετέχει από τις αρχές Μαΐου ως ιδρυτικό μέλος στη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ, αντιδικτατορική οργάνωση με μέλη κυρίως από τον κεντρώο και σοσιαλδημοκρατικό πολιτικό χώρο. Μετά τις πρώτες συλλήψεις μελών της Δ.Α. τον Νοέμβριο του 1967, αναλαμβάνει τον συντονισμό της νεολαίας της οργάνωσης. Συλλαμβάνεται τέλη Ιουνίου του 1968 και ανακρίνεται βάνουσα, με επιπτώσεις που επιβάρυναν εφ' όρου ζωής σοβαρά την υγεία του. Στη δίκη, τον Μάιο του 1969, υποστηρίζει θαρραλέα όλες τις θέσεις της Δ.Α. και καταδικάζεται σε 12ετή κάθειωξη. Αποφυλακίζεται τον Οκτώβριο του 1971 με κάποια «μέτρα επιείκειας» της δικτατορίας, όταν η τελευταία προσπαθεί να «πολιτικοποιηθεί». Έχει εν τω μεταξύ αποβληθεί από το ΕΜΠ, αλλά καταφέρνει, με διαδικασία που παίχτηκε κορώνα-γράμματα, να εγγραφεί στην Πολυτεχνική Σχολή του Παν/μίου Πατρών, απ' όπου αποφοίτησε με το δίπλωμα του Ηλεκτρολόγου Μηχανικού τον Δεκέμβριο του 1972. Εργάστηκε ως μηχανικός στον Οργανισμό Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών, προσπαθώντας να συμβάλει στον εκσυγχρονισμό του, μέχρι την συνταξιοδότησή του. Από τα τέλη του 1975 συμμετείχε στην Σοσιαλιστική Πορεία, πολιτική κίνηση σοσιαλδημοκρατικού προσανατολισμού με στελεχικό δυναμικό που είχε αναδειχτεί κατά την αντιδικτατορική δράση. Η κίνηση δεν απέκτησε ευρύτερη απήχηση και αυτοδιαλύθηκε το 1980.

Χάρης στο σπάνιο και έμπρακτα ενεργό ήθος του, την οξυδέρκειά του και τη θέρμη στις σχέσεις και την επικοινωνία, ο Στέργιος Αγγελίδης έχαιρε εκτίμησης και φιλίας από όλους που τον γνώριζαν. Τον διέκρινε υψηλού επιπέδου μόρφωση, με ουμανιστικό κίνητρο την καλύτερη κατανόηση ανθρώπων και κοινωνιών, αλλά και την απόλαυση της πολιτισμικής δημιουργίας. Αγαπούσε και εκτιμούσε βαθιά την επιστήμη. Ήξερε, όπως και όλοι οι συμφοιτητές του, ότι είχε τις διανοητικές δυνατότητες για μια πιθανόν ζηλευτή επιστημονική πορεία, αλλά είχε επίγνωση ότι από ένα χρονικό σημείο και μετά τα γεγονότα της ζωής του είχαν κάνει μια τέτοια διαδρομή ανέφικτη. Την αντιστάθμισε με μια πνευματική ζωή που συνδύαζε τη διεισδυτική ματιά στα ανθρώπινα με μια στοχευμένη και κριτικά επεξεργασμένη ευρυμάθεια, ενώ ταυτόχρονα, σε κάθε περίπτωση που επέτρεπε ή απαιτούσε μια επιστημονική προσέγγιση, την ασκούσε με χαρακτηριστική διαύγεια και αληθινή ικανοποίηση.